

RECTOR
 ACADEMIAE VITENBERGENSIS
GEBH. CHRISTIANVS
BASTINELLERVS
 IV·D·ET DIGEST· VETER· PROF· PVBL
 CVRIAE ELECTORALIS PROVINCIALIS
 SCABINATVS ATQVE ORDINIS IVRIDICI
 ASSESSOR
CIVIBVS ACADEMICIS
 S. P. D.

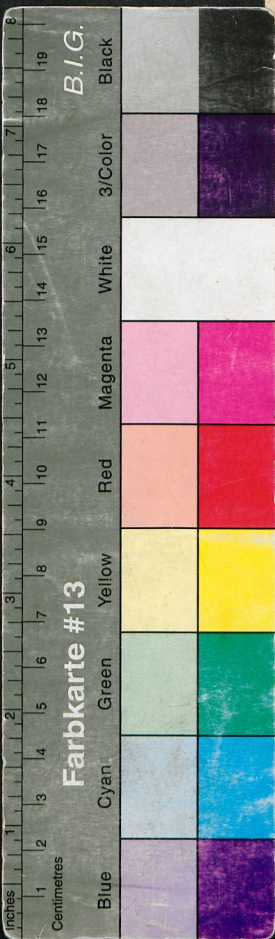

Qsulem Pictauorum olim Antites,
 Hilarius, informauit, pariter, ac
 praestitit ipsemet, talem se nobis
 doctrina, munere, uita uniuersa,
 comprobauit CASPAR. LOE-
 SCHERVS, qui *doctrinae oppor-*
tunitate et ueritate infirma confirmauit, disrump-
ta consolidauit, deprauata conuertit, et uerbum uitae
in aeternitatis cibum alendae familiae dispendit, at-
que haec agens, hisce immorans, deprehensus, gloriam
a Domino dispensator fidelis, ac uillicus utilis, conse-
cutus est. Etenim, comparatis ille a prima iuuen-
 tute cunctis, admirabili diligentiae exemplo, sub-
 fidiis, quae ad arduum Theologi munus admini-
 strandum requiruntur, ad uarias mox, atque am-
 pliores identidem, docendi prouincias euectus,
 pari quidem ubiuis industria, candore pari, pari-
 que animi confidentia, illas sustinuit, nihilo tamen
 minus, editis rarae prudentiae documentis, exor-
 nauit. Erat illi diuina ueritate nihil antiquius,
 nihil charius, hanc quanto inculcabat studio, tan-
 ta mentis corporisque contentione tuebatur.
 Nec tamen accurate perspiciebat minus, quid pro
 qualibet locorum conditione, pro uaria tempo-
 rum ratione, proque diuersa cuiusuis hominis in-
 dOLE, facto opus esset, ut suis pariter desideriis
 faceret satis, ac diuinae uoluntati, bonorumque
 omnium expectationi, responderet. Idcirco pla-
 nam semper perspicuamque differendi rationem
 mirifica sequebatur arte, siue plebi indoctae ne-
 cessaria creditu doctrinae capita explicaret, seu
 cultis etiam ingeniis ad difficiles intellectu, mul-
 tisque tenebris inuolutas, quaestiones dirimendas,
 uiam muniret. Contra ea accurate admodum,
 subtiliterque, disputabat, ubi subactos multa exer-
 citatione aduersarios nacto, sublimiori mentis a-
 cumine erat contendendum. Quae quidem cum
 mira facundia, orisque ac uocis commendatione,
 perageret, facili certe negotio effecit, ut magna
 hominum multitudo ad eum audiendum confue-
 ret, ac eruditi cum indoctis, altioris dignitatis
 homines cum plebe, diuites etiam cum pauperi-
 bus, in concelebranda tanti nominis uirtute con-
 certarent. In idem omnibus constabat facile,
 quantum dexteritas ueritatem diuinam opportune
 docendi ualeret, quantumque imbecillos homi-
 num animos confirmaret. Disiunctum uero dif-
 fensionibus, distractumque Christianorum coe-
 tum, exquisito quidem doloris sensu intuebatur
 Casparus, atque interiores maxime illius fissuras
 aegerime ferebat, nec tamen subdolan cupie-

nam, quae blanditias spargeret ubiuis, sed perniciem
intus moliretur, quae homines hominibus uideretur
conciliare, conciliatos tamen misere suffocaret. Ma-
nifestum igitur bellum tali, tamque turpi, otio mul-
tum praestare, grauius existimabat ille, sed causae
euentum Deo piis commendabat precibus, nihilque
intermittebat, quicquid uel ueram ad quietem repa-
randam, uel ad pugnas secunda fortuna pugnandas,
consilii, opifue, afferre posset. Domestica certe
uulnera non negligenda quidem esse, prudenter cen-
sebat, at leuiter tamen apprehendenda, ne temere
tacta, atque inclementius habita, facius intumescer-
ent, ac puris foetidi nimium & saniei funderent, tan-
demque carnem supercrescentem gignerent, sed pur-
gata mitius ac fora, iterum coalescerent, ita, ut ne
cicatrix in cute exteriori minima relinqueretur. Qua
quidem prudentia, temperatoque admodum animo,
dici non potest, aduersariisne, an suis, se magis com-
mendauerit, quorum illi, comprobato laudabili tam
consilio, uel prorsus ab armis inferendis se absti-
nebant, uel saltem de sua multum ferocitate remit-
tebant, hi admirabantur uehementer tanti uiri per-
spicientiam, illumque coetui suo congratulabantur,
utrique denique illius exemplo intelligebant, qua
tandem ratione, eaque felici ac saluari, coniun-
genda sint aequae, ac consolidanda disrupta. Si
quos autem deprehenderet Diuus homines, fidei
suae creditos, qui criminibus admissis, diuina exci-
dissent gratia, tum uero, obseruatis admonituum
gradibus, blande ab initio reuocare istos, mox
serius increpare, pertinacium uero animos legis
diuinae expugnare fulminibus, idque tamen ita, ut,
insepis identidem amoris feminibus, proderet, ui-
tia magis, quam homines, se infectari, magisque
horum aeternae prosperitati consulere, quam
acerba istorum exprobratione delectari. Quan-
ta uero animi patientia improborum pertulit re-
pugnantiam, tanto contra gaudio triumphauit
minister Dei terrestres cum coelestibus, quoties
proiectae, effrenataeque malitiae homines, ma-
gnis laboribus, magnis curis, diu, multumque, exci-
tatos commoueri tandem sentiret, ita, ut admissio-
rum illos facinorum poeniteret, ut effuso a Serua-
tore pro humani generis salute sanguine delicto-
rum culpam abluerent, Deoque reconciliati, recen-
tibus uirtutum decoribus, pristinorum dedecorum
memoriam obruere anniterent. Illa uirium con-
tentione, illa animi uoluptate, Dei tamen immor-
talis beneficio, deprauata conuertit. Ecquid uero
dicemus de opera, quam piis in Dei coetu homi-
nibus nauauit. Qualibus enim, quamque minutis
lingua illius non pupugit aculeis, quam suorum

36
4310 A

non argumentorum ponderibus contendebat os sapientissimum, quum in grauiibus, arduisque admodum, negotiis illos consilio iuuaret? Quantis tandem, quamque suauibus labia fluebant riuus, quum in curis, uariisque grauium calamitatum generibus, diuinis eos solatiis erigeret? Loquebatur ille, et lapide durior extitisset animus, qui non, torpore excusso, commotus, suarumque memor partium redditus esset. Dicebat huiusmodi, et mortuum oportuisset esse, qui non meliorem de imminentium rerum euentis spem concepisset. Sic denique differebat, nec caesus modo, sed occisus iam atque obrutus pestibus esse crederetur, qui rerum momentis, ac pulchritudine uerborum non delinitus esset, neque ex lectu ac squalore caput extulisset. Ita familiam Dei sanctissimam aeterno uitae uerbo aluit, atque ad perpetua caeli gaudia praeparauit. Cura uit haec, haec agitauit, a uirili statim aetate, ad extremam usque senectutem, neque agitando, curandae defatigari potuit, quin, dummodo corporis uires mentis uigori pares fuissent, diutius administrasset. Neque aliis se unquam immiscuit negotiis, quam amplissima, quibus defungebatur, munera suggerebant. Patris tamen personam non minore laude sustinuit, qui liberos suos tanta cura dexteritateque ac felicitate educauit, ut Filios uiuus orbis literati, Rerum publicarum, ac coetus diuiniore, Filias, amplissimarum familiarum decora uideret spectatissima, nostraque multum laude maiora. Quod cum tandem, tali cum nominis fama, uitae emensus esset spatium, a morte in illo absoluendo deprehensus, ad eam deductus est gloriam, quam Deus ministris, optime de se suisque meritis, praemii loco, pro infinita Numinis sui gratia, pollicitus est. Hac fruitur nunc, hac in perpetuum perfruetur postea, nobis autem nihil nunc agendum restat, quam ut tanti Doctoris memoriam sacram perpetuo sanctamque habeamus. Quam quidem prouinciam, pro suo in Diuum, atque uniuersam amplissimam *Loescheriam* gentem obseruantia pariter ac necessitudine, in se recepit Clariss. Vir, et doctrina non minus, quam industria ac pietate nobis commendatus, *M. Ioannes Andreas Cleffelius*, Tangraemunda Palaeo - Marchicus, Ordini Philosophorum A scriptus longe meritissimus, qui crastino die, memoriam beati Illius obitus annuo recurso renouante, supremum illi praestabit officium. Quam quidem lugubrem celebritatem ut Illustrissimi Comites, Patres omnium Ordinum conscripti, ac reliqui Ciues, *Loescheriae* pariter, ac *Schroeriae* genti obseruantia, cultu et fauore obstricti, frequentent, adhortamur sedulo, auctores sumus, ac precamur.

RECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
GEBH· CHRISTIANVS
BASTINELLERVS
IV·D·ET DIGEST· VETER· PROF· PVBL
CVRIAE ELECTORALIS PROVINCIALIS
SCABINATVS ATQVE ORDINIS IVRIDICI
ASSESSOR
CIVIBVS ACADEMICIS
S. P. D.